

Wniebowstąpienie Pana Jezusa (C)

Tekst Ewangelii (Łk 24,46-53): Wtedy oświecił ich umysł, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać, w imię Jego ogłoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostacie w mieście, a będziecie przyobleczeni mocą z wysoka».

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósł ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, błogosławiąc Boga.

«A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba»

P. Abad Dom Josep ALEGRE Abad emérito de Santa Mª de Poblet
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj świątujemy Wniebowstąpienie Pana Jezusa i znów wspominamy misję, która została nam powierzona: «Wy jesteście świadkami tego» (Łk 24,48). Słowo Boże jest wciąż żywe dzisiaj: «Duch świątyni zstąpi na was (...) będziecie moimi świadkami» (Dz 1,8) a do skończenia świata. Słowo Boże jest palącym wymaganiem dla współczesności: «Idźcie na cały świat i głosźcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!» (Mk 16,15).

W tym uroczystym dniu silnie rozbrzmiewa zaproszenie naszego Pana, który stawszy się człowiekiem, po zakończeniu swojej misji zasiadł po prawicy Ojca, aby nam z wysoka zesłał moc Ducha świętego.

A mnie trudno jest powstrzymać się przed zadaniem pytania: —Panie, czy działasz przeze mnie? Jakie znaki o tym świadczą? Przypomina mi to wiersz poety: «Nie możesz czekać, a Bóg przyjdzie do ciebie i powie: ‘Ja Jestem’. Nie miałyby sensu

taki Bóg, który sam gósi swój? w?adz?. To ty musisz wiedzie?, ?e Bóg tchnie przez ciebie od samego pocz?tku, i je?li p?onie twoja pier?, to znaczy, ?e dzie?a Bóg».

I to powinien by? nasz znak: ogie?, który p?onie wewn?trz nas, ogie?, którego, jak mówi prorok Jeremiasz, nie da si? ugasi?: ?ywe S?owo Boga. A? chce si? za?piewa?: «Wszystkie narody, klaskajcie w d?onie, wykrzykujcie Bogu radosnym g?osem. Wst?pi? Bóg w?ród radosnych okrzyków, Pan przy d?wi?ku tr?by. ?piewajcie Bogu, ?piewajcie; ?piewajcie Królowi naszemu, ?piewajcie!» (Ps 47,2.6-7).

Królestwo Jego rodzi si? w sercach ludzi, tak?e w twoim sercu, jak ziarenko, które w?a?nie ma wykie?kowa?. —?piewaj i ta?cz dla swojego Pana. A je?li nie wiesz, jak to robi?, przymij to S?owo na usta w taki sposób, aby zesz?o do twojego serca: —Bo?e, Ojcie naszego Pana Jezusa Chrystusa, daj mi ducha m?dro?ci i umiej?tno?ci poznania Ciebie. O?wie? oczy mojego serca, abym zrozumia? nadziej?, do której mnie wzywasz, bogactwo chwa?y, któr? dla mnie przygotowa?e? i wielko?? Twojej mocy, któr? rozwin??e? w pe?ni w Zmartwychwstaniu Chrystusa.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Chrystus jest jednym cia?em sk?adaj?ym si? z wielu cz?onków. Zst?pi? z nieba dzi?ki swojemu mie?osierdziu, ale wst?pi? do nieba ju? nie tylko On sam, bo my tak?e wst?pujemy z Nim dzi?ki ?asce» (?wi?ty Augustyn)

•

«Pan przyci?ga wzrok Aposto?ów, i nasz wzrok, do nieba, aby wskaza? im jak przeby? dobrze drog? ziemskiego ?ycia. Mo?emy s?ucha?, widzie? i dotyka? Pana Jezusa w Ko?ciele, szczególnie w s?owie i w sakramentach» (Benedykt XVI)

•

«W niebie Chrystus nieustannie urzeczywistnia swoje kap?a?stwo, "bo zawsze ?yje, aby si? wstawia? za tymi, którzy przez Niego zbli?aj? si? do Boga" (Hbr 7, 25). "Jako Arcykap?an dóbr przysz?ych" (Hbr 9, 11) Chrystus stanowi centrum i jest g?ównym celebransem liturgii, przez któr? czci Ojca w niebie» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 662)